

LBRIS

We know
books

Motanul Încălțat și alte

POVEȘTI

de Frații Grimm

Repovestite de Rusalka Reh

Ilustrații de Larisa Lauber

Traducere din germană de Marilena Iovu

Editura ARC

Cuprins

Cenușăreasa		7
	Frățior și surioară	23
Prințul broscoi		37
	Motanul Încălțat	47
Lupul și cei șapte iezi		57
Muzicanții din Bremen		65
	Frumoasa din pădurea adormită	73
Fântâna fermecată		81
	Hänsel și Gretel	89
Scufița Roșie		105
Albă-ca-Zăpada și Roșie-ca-Trandafirul		113
	Albă-ca-Zăpada	127

LBRIS

We know
books

Cenușăreasa

Soția unui om bogat se îmbolnăvi și, când simți că sfârșitul îi este aproape, își chemă singura fiică lângă patul ei și îi zise:

– Iubita mea copilă, să fii vrednică în toate, iar eu te voi veghea mereu de acolo, de Sus.

Spuse aceste cuvinte și închise ochii pentru totdeauna.

Fata cea bună mergea în fiecare zi la mormântul mamei sale și plângea. Când veni iarna, zăpada acoperi mormântul cu o pătură albă, iar când soarele ieși din nou primăvara, bărbatul se căsători cu o altă femeie.

Femeia aduse în casă două fiice, care păreau drăguțe și cumsecade, însă erau urâte și negre la suflet. Acesta fu începutul unei perioade triste pentru biata copilă.

– Oare netrebnica asta ar trebui să stea cu noi în salon? ziceau ele. Dacă vrea să mănânce pâine, trebuie să o câștige: afară cu ea, să stea cu servitoarea de la bucătărie!

Îi luară apoi fetei hainele frumoase, o îmbrăcară într-o rochie veche, cenușie și îi dădură niște saboți¹.

– Uitați-vă la această prințesă, ce dichisită este! o ironizau ele, apoi, râzând, o duseră în bucătărie.

¹ Saboți - încălțăminte făcută din lemn

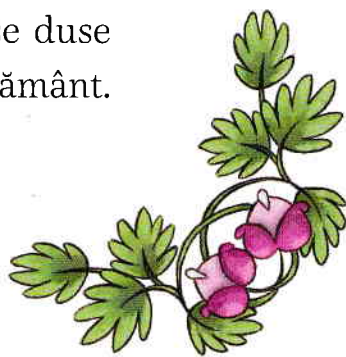

Acolo ea trebuia să muncească din greu de dimineața până seara, să se trezească foarte devreme, să care apă de la fântână, să aprindă focul, să gătească și să spele. Pe deasupra, surorile vitrege făceau tot ce le trecea prin cap pentru a o face să sufere, își băteau joc de ea și îi aruncau mazărea și linte în cenușă, astfel încât ea trebuia să stea și să le aleagă de acolo. Seara, când ajungea ruptă de oboseală, nu avea pat, ci trebuia să se întindă pe jos, lângă plită. Și pentru că arăta mereu prăfuită și murdară, îi ziseră Cenușăreasa.

Se întâmplă că tatăl copilei trebui să plece în călătorie. Așa că le întrebă pe cele două fiice vitrege ce ar vrea să le aducă.

- Rochii frumoase, spuse una.
- Perle și pietre prețioase, spuse a doua.
- Iar tu, Cenușăreaso, zise el, ce-ai vrea să-ți aduc?
- Tată, să-mi aduci prima ramură de alun care se va agăța de pălăria ta în drum spre casă!

În târg, tatăl le cumpără haine frumoase, perle și pietre prețioase pentru cele două surori vitrege, iar pe drumul de întoarcere, când trecea printr-un desiș verde, o creangă îl atinse și îi dădu pălăria jos. Așa că o rupse și o luă cu el. Când ajunse acasă, le dădu fiiceilor sale vitrege ceea ce își doreau și îi dădu Cenușăresei creanga de alun. Cenușăreasa îi mulțumi, se duse la mormântul mamei sale și sădi creanga în pământ.

Plângea atât de mult încât lacrimile ei udară creanga. Aceasta crescă și deveni un copac frumos. Cenușăreasa mergea la el de trei ori pe zi și plângea. De fiecare dată, o pasăre albă venea la copac, iar când fata își punea o dorință, pasărea îi arunca din pom ceea ce își dorise.

Se întâmplă ca regele să organizeze o petrecere care urma să dureze trei zile și la care erau invitate toate fetele frumoase din țară, pentru ca fiul său să-și poată alege o mireasă. Când auziră că vor participa și ele, cele două surori vitrege binedispuse o chemară pe Cenușăreasă și îi spuseră:

– Piaptă-ne părul, periază-ne pantofii și încheie-ne cataramele, că noi mergem la petrecere la castelul regelui.

Cenușăreasa se supuse, dar plânse pentru că și ei i-ar fi plăcut să meargă la bal și o rugă pe mama ei vitregă să o lase.

– Cenușăreaso, zise ea, ești plină de praf și funingine și vrei să mergi la petrecere? N-ai nici haine și nici încălțări potrivite și vrei să dansezi?

Însă cum Cenușăreasa continua să o roage, în cele din urmă ea îi spuse:

– Ți-am pus un castron de linte în cenușă. Dacă în două ore vei alege linte, poți să vii cu noi.

Fata atunci ieși pe ușa din spate în grădină și strigă:

– Blânzi porumbei și voi, turturele, păsărelelor de pe cer, veniți de mă ajutați să alegem linte:

Bobița bună în străchinuță,
bobița rea în gușuliță.

Atunci, ca din senin, doi porumbei albi intrară pe fereastra bucătăriei, iar după ei turturelele și, în cele din urmă, toate păsările de pe cer se adunară, înghesuindu-se în jurul vetrei cu cenușă. Porumbeii aplecară capetele și începură să ciugulească pic, pic, pic, apoi toate celelalte păsări începură și ele să ciugulească pic, pic, pic, până când aleseră toate boabele bune, umplând strachina. Nu trecuse nicio oră, că terminară și toate își luară zborul din nou afară. Bucuroasă, fata îi duse castronul mamei sale vitrege, gândindu-se că acum poate merge la petrecere.

Dar aceasta unde face:

– Nu, Cenușăreaso, n-ai haine și nici nu știi să dansezi. O să râdă lumea de tine. Când Cenușăreasa începu să plângă, ea spuse: Dacă poți să-mi alegi într-o oră două străchini de linte curată din cenușă, te iau și pe tine! Dar în gândul ei își zise: „N-o să poată face asta niciodată”.

